

rigtigste. Hovedstriden gjælder imidlertid
 Anvendelsen af selve de Midler, der ere
 indkomne, og her er det klart, at der alle-
 rede frembyder sig ikke ringe Vanffelighed
 derved, at det paa Forhaand er vanffeligt
 at bedømme, hvor store Midlerne vilde blive,
 det vil sige, hvor meget de foreslaaede
 Skatter netop vilde virke til at indskrænke
 Forbruget af disse Drikkevarer. Der er
 i Dag blevet udtalt fra forskjellige Sider en
 Beslagelse over, at dette Lovforslag er kom-
 met til os, uden at Lovforslaget om en
 Toldreform er fulgt med, idet man derved
 skulde være forhindret fra at danne sig en
 grundet Mening om, hvad der vilde med-
 gaa til Dækning af Nedgangen ved en Told-
 reform. Naar man særlig har rettet Be-
 breidelse derfor til Regjeringen, skal jeg dog
 bemærke, at det forekommer mig, at Regje-
 ringen er sagesløs i saa Henseende; det
 er det andet Thing, der har gjort det her
 foreliggende Lovforslag færdigt og sendt det
 ned til os uden at være naaet til Ende med
 Behandlingen af Toldlovsforslaget. Men
 dernæst tror jeg, at det i Virkeligheden ikke
 vil hjælpe overmaade meget, saaledes som
 ærede Medlemmer synes at mene, om Told-
 lovsforslaget var kommet herved sammen med
 dette Forslag, thi Forholdet er jo dette, at
 det altid er saa godt som umuligt paa For-
 haand at beregne, hvilken den finansielle
 Virkning er af en Toldreform, og vi se da
 ogsaa, at Meningerne om Virkningen af det
 forelagte Lovforslag ere meget forskjelligene.
 Den sidste Taler (Hrup) saavel som den
 første Taler (Tauber) i Dag have holdt
 fast ved, at den af Regjeringen fore-
 lagte Toldreform kun vilde bevirke
 en Indtægtsnedgang af 40,000 Kroner.
 Dette kan man naturligvis sige, fordi det
 er det rent nominelle Resultat, som en Op-
 gjørelse af Indtægterne efter de foreslaaede
 Toldsatser under Hensyn til det hidtidige
 Forbrug vilde give. Men det er ogsaa sik-
 kert og anerkjendt, at man ved en ny Told
 aldrig med Sikkerhed kan regne efter det
 Forbrug, der hidtil har været. Der er kun
 en Ting, man med fuld Sikkerhed kan regne
 paa, og det er, at naar Tolden ophæves
 paa en Forbrugsgjenstand, falder denne
 Indtægt fuldstændig bort, og der kommer
 ikke nogen Erstatning, hvor meget saa For-
 bruget forøges. Men nu er Forholdet netop
 dette, at de fleste af de Sættelser, der ere
 foreslaaede paa Toldlovsforslaget, ere en
 fuldstændig Opgivelse af den paagjældende
 Told, og dette udgjør et Beløb af henved 4
 Mill. Kroner, som saaledes bliver en aldeles
 sikker Indtægtsnedgang paa Grund af selve
 Toldsatsernes Ophævelse. Naar man derfor

henviser til, at en Toldreform altid vil
 virke til et forøget Forbrug, der atter
 fører til en Stigning af Indtægterne, gjæl-
 der det aldeles ikke for disse Punkters Ved-
 kommende, og de Beløb, som der bliver til-
 bage, og som fremkomme ved Medføttelsen
 af Toldsatserne, ere forholdsvis saa meget
 mindre betydelige og fordele sig paa saa
 mange forskjellige Toldsatser, at det er
 meget tvivlsomt, om en væsentlig Del af
 Indtægtsnedgangen vil blive dækket ved for-
 øget Forbrug, fremkaldt ved denne Toldbet-
 telse. Og paa den anden Side er det over-
 ordentlig tvivlsomt, om de paaregnede Ind-
 tægtsforhøielser, som skulle fremkomme ved
 de forhøiede Toldsatser, virkelig vilde resul-
 tere deraf. Jeg for mit Vedkommende hol-
 der mig fuldstændig overbevist om, at dette
 ikke vil blive Følgen, naar de gennemføres
 saaledes som foreslaaet af Finantsministeren,
 hvad jeg dog nærer nogen Tvivl om vil
 blive Tilfældet i denne Henseende. For mig
 er der i alt Fald ingen Tvivl om, at Virk-
 ningen af den af Finantsministeren fore-
 slaaede Toldreform vil blive en betydelig
 Nedgang i Toldindtægterne, og jeg finder
 det derfor fuldt begrundet, at han i Over-
 ensstemmelse med det Standpunkt, han altid
 har indtaget, i første Linie har foreslaaet en
 Skat paa Øl og Brændevin som Dækning af det
 Indtægtsstab, der kan ventes ved Toldreformen.
 Det, som vil blive Vanffeligheden ved en
 Forstaaelse paa dette Punkt, er jo aabenbart
 det Usikre i den Nedgang, som kan ventes
 at vilde blive Resultatet af Toldreformen.
 Jeg kan meget vel forstaa, om man, dersom
 man iøvrigt kan komme til Forstaaelse om
 det foreliggende Lovforslag, dog vil være be-
 tænkelig ved at fastslaa en vis Sum, som
 skulde tjene til Erstatning for Nedgangen i
 Indtægterne ved Toldreformen, fordi der jo
 altid var den Mulighed, at Indtægtsnedgan-
 gen blev ringere og Finantsministeren saale-
 des fik en større Erstatning, end man her-
 fra vil indrømme ham, og jeg kan paa den
 anden Side forstaa, at Ministeren fra sit
 Standpunkt er ængstelig ved at sætte sit
 Krav paa Erstatning for lavt, fordi det og-
 saa for ham vil stille sig usikkert, hvor stor
 Indtægtsnedgangen vil blive. Det forekom-
 mer mig derfor, at det naturlige Standpunkt
 at indtage vilde være det, at man ikke fast-
 satte en rund Sum, der skulde anvendes til
 Dækning af en forventet Nedgang i Told-
 indtægterne, men at man derimod bestemte,
 at en Del af det Beløb, der indkom ved Øl-
 og Brændevinskatten skulde forlods anvendes
 til Dækning af den faktisk Nedgang af
 Toldindtægterne og altsaa bestemte, at hvad
 Toldindtægten i de første to Aar efter Gjen-